

Знайте, що сонце України сходить на Донбасі!

Перша
газета
Лиманщини

ЗОРЯ

Видається з червня 1930 року.

Ціна - 10 гривень

№19 (13469)

СЕРЕДА, 2 жовтня 2024 року

До Дня ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА! НИТКИ ЄДНАННЯ

спрямованій на з'єднанні усіх міст і сел України однією ідеєю - бути одним цілим, підтримувати один одного, бути єдиним народом України. Долучила свої сині й жовті квадратики до теплового в'язаного прапору України, який потім розгорнули. Таким чином, ми з гордістю можемо сказати, що і наш Лиман став частинкою Всеукраїнської акції, і наше місто є у переліку учасників. Сподіваємось, акція стане щорічною, і невдовзі теплий прапор ми зможемо розгорнути на площі рідного міста.

Під час проведення заходу Олена Геннадіївна провела майстер - клас для дітей "Голуб миру". Були присутні діти з

З Оленою Чупровою, як з'ясувалось, я знайомий давно. Ще років 15-20 тому дозодилось спілкуватися з оними журналістами, які навчались у школі журналіста у Центрі позашкільної роботи, котрою керувала Марина Сичевська. Я і забув, а Олена нагадала мені. Присмню. Але сьогодні піде мова про активну життєву позицію саме Олени Геннадіївни. Вона із тих, хто не може всидіти на одному місці. Завжди у творчому пошуку.

Ось і зараз евакуювалася у місто Козятин Вінницької області і тут організувала безліч творчих гуртків: і малювання, і поробок, і разом із мамою, Тетяною Миколаївною, волонтери. А це: плетуть для військових маскувальні сітки, готують для них же сухі пайки, роздають гуманітарну допомогу тимчасово переміщеним особам. І при цьому у режимі онлайн працює Олена Геннадіївна на основній роботі - завідуючою дитячим сектором міського Будинку культури «Зеленоклинський». І в свою чергу приймає участь у Всеукраїнських, Всесвітніх культурних заходах.

Наприклад, нещодавно завідуюча дитячим сектором Олена Геннадіївна приймала у часті у заході "В єдності сила". У ході заходу, вже другий рік поспіль, узяла участь у патріотичній Всеукраїнській акції "Нитка єднання",

На знімках: О. Г. Чупрова та в'язаний стяг країни у м. Козятин Вінницької області.

Лиману і громади, які завжди радіють зустрічі і залюбки виготовляють поробки з нею.

Вона також брала участь у Всесвітній акції «Шануй воїна, біжи за героя!». Коли навчалася у ЗОШ №3 подружилася з дівчинкою Вікторією. З часом подорослішали. Олена закінчила Слолянський педагогічний університет та 5 років викладала українську мову та літературу, а також зарубіжну літературу у місцевому залізничному ПТУ, а Вікторія одружилася на Олександрі Кузьменку. У них з'явилися диточки. Олександр Сергійович Кузьменко загинув смертю хоробрих у 2022 році, звільняючи Лиманщину від окупантів, а саме: село Зелена Долина. Ось Олена і взяла участь у забігу за Героя О.С. Кузьменка. Герої не вмирають!

2016 року Олена Геннадіївна працює у МБК «Зеленоклинський». Скільки у неї задумів, ідей, пропозицій щодо поліпшення роботи культурних закладів у цей складний час - не перелічити. Так що культурні осередки у нашій країні дуже активні і корисні. Що і доводить своїм неосяжним оптимізмом завідувачка дитячим сектором МБК «Зеленоклинський» Олена Геннадіївна Чупрова.

Олександр ПАСІЧНИК

Дорогі захисники і захисниці України!

Шановна Громадо!

Від щирого серця вітаю вас із Днем захисників і захисниць України та Днем Українського козацтва!

Це свято нагадує нам про героїчну історію нашої держави, про тих, хто впродовж століть боровся і бореться за її свободу і незалежність. Сьогодні ми схилиємо голови перед усіма воїнами, хто відважно стоїть на захисті нашого суверенітету, хто боронить нашу землю від ворога і відновлює мир у нашій країні.

День Українського козацтва є важливим нагадуванням про нашу давню боротьбу за свободу і самовизначення. Козацький дух живе в кожному українці, надихає нас до боротьби, допомагає бути непохитними у складні часи та з гідністю нести наш прапор свободи.

Сьогодні ми дякуємо усім воїнам, які самовіддано захищають нашу державу на передовій і в тилу. Ваш подвиг, ваша мужність і відданість Україні - це приклад для кожного з нас. Нехай сила козацького духу допомагає вам у кожній битві, а наша єдність і підтримка зміцнюють віру в перемогу.

Бажаю кожному захиснику та захисниці міцного здоров'я, незламної волі та благополуччя. Нехай Божа опіка завжди буде з вами, а мир і спокій повернуться на нашу землю.

Слава Україні! Слава її захисникам!
З повагою, Олександр ЖУРАВЛЬОВ,
Начальник Лиманської міської військової адміністрації!

Шановні освітяни! Дорогі вчителі та працівники освіти!

Від щирого серця вітаю вас із
Днем працівників освіти!

Цього року ми відзначаємо це свято в особливо складних умовах, коли війна змінила життя кожного українця, і перед вами постали нові, безпрецедентні виклики. Попри всі труднощі, ви залишаєтесь тими, хто щодня несе світло знань, виховує наше майбутнє покоління, підтримує дітей, надає їм не лише знання, але й віру в краще майбутнє.

Ваші зусилля сьогодні не лише зберігають освітній процес, але й підтримують нашу націю у боротьбі за свободу. Ви навчаєте дітей не лише математиці та літературі, а й мужності, відповідальності та патріотизму. У цих складних умовах ви є справжніми героями, які допомагають формувати стійких і сильних громадян нашої країни.

Дякую вам за вашу силу, терпіння і відданість своїй справі. Ваш внесок у майбутнє України неоціненний, адже саме через освіту ми будемо нашу національну стійкість і єдність.

Бажаю вам міцного здоров'я, натхнення, мирного неба та нових професійних досягнень. Нехай усі ваші зусилля принесуть нашій країні процвітання, а нашим дітям - щасливе і мирне майбутнє.

З повагою,
Олександр ЖУРАВЛЬОВ
Начальник Лиманської
міської військової
адміністрації

Лісові пожежі **ЗЛОЧИНИ РФ – 800,9 ГЕКТАРІВ ПОШКОДЖЕНО ВОГНЕМ І ПІДІРВАВСЯ ТРАКТОРИСТ**

Щоденні обстріли маленької Лиманщини багатотонними авіабомбами РФ-її не тільки знищують населення і житловий фонд смарагдового колись містечка, а руйнують всю інфраструктуру, а тепер ще добралися до екосистеми. Ліс, котрим лиманці завжди пишалися, випалюється щент. Тиждень лісові пожежники разом з колегами з ДСНС з різних областей країни гасили ненажерливі полум'яні язика, котрі виникли «завдяки» «братній» РФ. Про ці злочини лиманці не забудуть ніколи. Злочинці обов'язково будуть суворо покарані.

Ліквідована масштабна лісова пожежа на території ДП "Лиманський лісгосп". Пожежа почалася вночі 15 вересня 2024 року. Загоряння в лісових масивах виникло внаслідок ворожого обстрілу по місту Лиман. Сильний поривчастий вітер сприяв швидкому поширенню вогню на сотні метрів вглиб лісу.

Героїчно працювали працівники лісгоспу та підрозділи ДСНС Донецької, Запорізької, Кіровоградської, Харківської, Кіровоградської та Луганської областей. Піротехнічні групи ретельно обстежували маршрути під'їзду техніки та підходу особового складу до осередків займання. Для моніторингу ситуації активно використовуються безпілотні літальні апарати, а поблизу населених пунктів було організовано чергування вогнеборців для запобігання розповсюдженню пожежі.

Вогонь охопив 800,9 га лісу. Завдяки злагодженим діям лісівників та рятувальників вдалося уникнути загрози для населених пунктів.

На ліквідаційні роботи по гасінню пожежі залучено 137 чоловіки особового складу та 35 одиниці техніки.

15 вересня, під час гасіння пожежі в Краснолиманському лісництві, стався інцидент — тракторист лісгоспу підірвався на ворожий протитанковий міні та на щастя вцілів.

Постраждалий працівник отримав численні травми: множинні вибухові ушкодження, забійні рани верхньої кінцівки та шиї, а також опіки першого ступеня на обох верхніх кінцівках, нижній частині тулуба та шиї.

Цей випадок ще раз нагадує про те, в яких надзвичайно небезпечних умовах працюють лісівники на Лиманщині. Щоденні обстріли зі сторони російських військ по лісових масивах роблять

«На знімках: лісова пожежа і підірваний трактор».

майже всі ділянки лісу потенційно смертельними. Нерозірвані снаряди, міни та інші вибухонебезпечні предмети створюють постійну загрозу для життя працівників, які попри безпеку продовжують виконувати свої обов'язки.

Лісівники демонструють неймовірну мужність та відданість своїй справі, ризикуючи життям, працюють над ліквідацією наслідків пожеж і відновленням лісових масивів, які щоденно страждають від війни.

Пресслужба ДП «Лиманський лісгосп»

УВАГА!

МІСЬКА ВЛАДА ПОВІДОМЛЯЄ РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНА ЕВАКУАЦІЯ ДО ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ!

Триває обов'язкова евакуація цивільних мешканців Донеччини. Сьогодні найважливіше - зберегти життя!

Відповідно до рішення Урядового Координаційного штабу починаючи з 24 вересня поточного року обов'язкова евакуація буде здійснюватися до Чернівецької області.

0997104872, 0993115314, 0961086048.

Влада надає такі соціальні гарантії:

- ▶ безкоштовне житло у закладах комунальної форми власності (визначених місцями тимчасового проживання) Чернівецької області;
- ▶ щомісячна виплата допомоги на проживання деяким категоріям внутрішньо переміщених осіб;
- ▶ гуманітарна допомога;
- ▶ психологічна допомога;
- ▶ медична допомога тощо.

- ▶ дістатися до місця збору у вашому населеному пункті, звідки буде безкоштовний підвіз до евакуаційного поїзду;
- ▶ оселитися у Чернівецькій області - це безкоштовно.

Для евакуації тяжко хворих і осіб з інвалідністю просимо телефонувати за номерами: 0800332614,

Евакуація — це складно, але необхідно! Евакуація рятує життя!

З ювілеєм!

ПІВСТОРИЧЧЯ У СЛУЖБІ «ІОЗ»!

З 75-річним ювілеєм Вас!

Усе так і буде, як п'ять років тому назад і квіти, і дзвінки, і яскраві листівки... І сидітиме вона за святковим столом у колі найближчих друзів, і будуть панувати щирі вітання, побажання. На жаль, День народження один раз на рік. А ювілей і того рідше. А якщо пов'язати з сучасністю, слава Богу, що хоча б на круглі дати друзі відважуються завітати у гості на лічені хвилини. Що поробиш...Війна...

Любов Дмитрівна Вершиніна.

яка пів століття працювала на станції «Шведкої медичної» допомоги у місті Лиман, весь час була на передньому краї битви за людське життя. Навіть зараз, на заслуженому відпочинку, дає корисні поради, які ліки вживати, щоб приборкати непроханого гостя - серцевого або судинного нападу, головного болю, або чогось іншого. Хоча за плечима лише медичне училище, яке закінчила з червоним дипломом, але накопичений досвід дає свої плоди. За це їй щиро дякують земляки усіх поколінь.

Хай же сива зозуленька накує вам, шановна Любове Дмитрівно, ще багато - багато спокійних років щедрих на добро, здоров'я, повагу людей!

ПАСНОВИНИ

СПОРТИВНА РАДІОПЕЛЕНГАЦІЯ

Протягом вересневого тижня збірна команда Донецької області з жіночого футболу провела черговий етап підготовки до чемпіонату України на Закарпатті.

14 юних гравчинь з Донеччини (п'ятеро з «Багіри», а саме: Анастасія Гритченко, Олександра Тарасенко, Дарина Покотилова, Орена Хухрянська, Ксенія Неманісіна) гідно за всіма спортивними нормами пройшли цей підготовчий період.

До речі, як нам повідомив старший тренер збірної жіночої команди з футболу Донеччини Олек-

НАТАЛІЯ - БУКОВИНСЬКИЙ ОЛІМП

Колектив ОДЮСШ для дітей, вітає нашого тренера-викладача відділення спортивного орієнтування - Наталію Лавриненко з перемогою на Всеукраїнських змаганнях "GRAND PRIX BUKOVYNA" в Чернівцях, вікова група Ж-55!

ЗАКАРПАТСЬКА ПІДГОТОВКА

сандр Резников, чемпіонат України з жіночого футболу Вищої ліги стартує у листопаді поточного року. Щастя вам, «пантерочки»!

На знімку: збірна команда Донецької області з жіночого футболу (Вища ліга).

Твої таланти, Лиманиччино!

Я НЕ ПРОБАЧУ КЛЯТУ ОРДУ

Я з містечка Лиман, яке у 2022 році пережило окупацію та деокупацію, яке до цього часу знаходиться в зоні активних бойових дій. Мені 13 років.

Вимушена була виїхати до іншої громади Донецької області та навчатися у своєму закладі освіти дистанційно (на жаль, наш заклад освіти був зруйнований на початку війни). Продовжую спілкуватися з однокласниками онлайн. Активно працюю над самовдосконаленням: люблю читати, перемагаю у конкурсах ужиткового мистецтва, маю

проби пера в поезії, де намагаюся викласти найсокровенніші думки та мрії. Прикладом сили волі й стійкості для мене завжди була Леся Українка, яка мала постійний дух непокори, волелюбства, зневагу до труднощів і втоми. Пишаюся своїми земляками, захисниками України. Вірю, що ми гідно пройдемо випробовування і переможемо ворога.

Я ХОЧУ ... БУТИ

Я хочу ... бути
Не хочу вибухи більше чути,
Гуркіт танків і мінометів,
У підвалі спати, у сні забувши,
Згадавши дитинства кращі моменти.
Я не пробачу кляту орду
За покалічене місто, за сльози й біду.
Ворожі злочини запам'ятаю,
Життєві труднощі теж подолаю.
Науку Лесину приміряю:
"Я в серці маю те, що не вмирає".
Врятує світ духовність і краса,
Нескореність народу - перемога зла.
У мріях - друзі з учителями
Стоять на ганку нової школи.
Війни не буде більше ніколи,
А буде небо мирне над нами.
З веселим сміхом по сходах вище,
Пташкам - зернятка у годівничку.
Я хочу жити так, як раніше,
Читати не в ноутбучі книжку.
Ні сліз, ні горя не буду чути...
Я хочу жити... Я хочу... бути.
Бути щасливою у вільній країні.
Добра й Перемоги тобі, Україно!

Карина ПРОКОПЕНКО, м. ЛИМАН

Від редакції. ПИШАЄМОСЯ!

До 80-річчя звільнення України від фашистів!

СТРУНИ СЕРЦЯ ЗАЧЕПИЛА СКЛЯНКА КУКУРУДЗИ

"Юність живе майбутнім, а старість - минулим", - стверджує народна мудрість. Думаю, ті, хто народився у воєнні сорокові мене прекрасно розуміють, та мабуть і тим, хто у перші повоєнні, особливо пишався нічим. Голодні, холодні, не доціловані батьками, бо їм ніколи було, треба відбудувати країну. Добре, коли є що згадувати... На таку ліричну ноту мене надихнув липневий номер рідної "Зорі", присвячений 92-им роковинам Лиманського літературного об'єднання "Промінь", котре очолювала впродовж понад двох десятиліть журналістка Валентина Бикова.

Читаю і ніби чую голос ветерана - газетяра Григорія Шеїна. Його вірш "Не продавайте батьківської хати", хоча й написаний у минулому столітті, але актуальності своєї не втратив і сьогодні... Але особливо зачепило струни серця вірш Валентини Бикової "Болить...".

Молодші брати батька, який ще не повернувся з війни, заробили десь декілька склянок кукурудзи. Бабуся передерла її на крупу і незабаром "золота" духмяна каша мамалига стояла у мисці на столі. Дійсно, "смак аж до зірок...". Ми усі навколо столу з однієї миски сьорбали її. Усе з'їдалося до крихітки. Навіть трішечки перепало й коту, який терся об наші ноги. Не один десяток років минуло з того часу, але смак тієї повоєнної каші не забувається і досі.

Коли вже мова пішла про війну не зайве буде нагадати про старших з роду Трохименків мого діда та дядька, яким доля судилася навіки залишитися на її кривавих дорогах... Вони загинули звільняючи Україну від ворога.

На знімках: М.І Трохименко і його медаль «За оборону Києва»

З особливою гордістю зберігаю посвідчення, яке наздогнало батька у липні 1962 року. Микола Іванович нагороджений медаллю "За оборону Києва".

Микола Іванович Трохименко звільняв Україну від фашистської нечесті 80 років тому. А у жовті виповнюється саме ця знаменна дата. Після війни декілька десятиліть трудився у сільському господарстві. Заслужений агроном України, срібний призер Виставки досягнень народного господарства майже до 70 років працював, передаючи накопичений досвід молодшому поколінню. Останні події в Україні боляче б'ють у самісіньке серце. І все ж тримається у серці надія на її світле майбутнє, інакше не народилися ці віршовані рядочки:

Ні, не стане на коліна
Вільна Україна!
Розцвіте та зародючить
Червона калина!

Віктор ТРОХИМЕНКО

ВІД РЕДАКЦІЇ: А сам автор, лікар - стоматолог. 52 роки віддав улюбленій справі. Кожен рік протезував до трьох тисяч лиманців. За сумлінну працю має десятки заохочень, серед яких найцінніша - повага і вдячність людей, які звернулися до нього за допомогою.

Знай свій край

ЛЕГЕНДИ КАЛИНОВОГО КРАЮ

ДО ДНЯ МІСТА!

Працівники бібліотеки для дітей імені Т. Г. Шевченка підготували і провели краєзнавчу подорож "Легенди рідного краю", присвячену Дню рідного міста Лиман. До подорожі запросили учнів 7-А класу Лиманського ліцею 4 (кп. керівник Циба О.О.), а також співробітників Дробишевської, Криволицької бібліотек.

Основну частину свого блоку бібліотекар Парфьонова О.А. присвятила виникненню поселень на території краю, їх розвитку і заселенню. Цікавими і змістовними були легенди і гіпотези стосовно походження озера Лиман, ще присутні дізналися, що річка Жеребець, яка протікає в нашій громаді має тисячолітню історію існування, що вона була колись судоплавною і має дуже цінне історичне значення для вивчення життя краю на її берегах. Цікавою і є легенда чому річка має назву "Чорний жеребець". Неповдалі села Терни існує Ямпільський вільховий заказник, головною цінністю якого становить сіра чапля і рідкісний птах, якого занесено до Міжнародної Червоної книги -

вихухоль. І що на території с. Торського на глибини 80-120 м є запаси дуже цінної прісної води.

З розповіді Бабакової Л.І. та перегляду казки-легенди «Килинка та Дробиш» присутні дізналися походження назви Дробишево, дізналися чому в криницях села така цілюща смачна вода і на кожному подвір'ї росте куцка калини.

Продовжила захід Задорожня розповівши легенду про Булавинську битву у селі Крива Лука і чому воно так називається. На завершення заходу учасники переглянули відеопрезентацію першого інтерактивного туристичного путівника на Донеччині «Лиманщина».

До Дня машинобудівника: НКМЗ – 90!

ЗАСЛУЖЕНИЙ!

Уявляю, коли б не війна, яке грандіозне свято було на Донеччині, адже саме у День машинобудівника відзначає своє 90-річчя Новокраматорський машинобудівний завод, або як коротко ми звикли це підприємство величати - НКМЗ. Продукція його, а це впершу чергу обладнання для металургійної та гірничої промисловості, відома усьому світу, бо постачалася у 75 країн ближнього і дальнього зарубіжжя. І якість її, як то кажуть, найвищого гатунку!

Мені важко виділити когось, бо не працівник заводу і, навіть не живу у цьому трудовому місті Донеччини. І все ж розділяю думку земляків, які стверджують, що НКМЗ - гідний найвищої слави.

І все ж є дуже близька людина, а саме: мій однокласник, який вдячний долі, що саме з цього підприємства почалася його робітнича біографія і довела до вищої сходинки не лише як спеціаліста, але й удостоїла високого звання - Заслужений машинобудівник України!

Олександр Михайлович Баранов - випускник СШ - 2 м. Лиман. Правда, не одинадцять класів як ми, закінчив, а вже після восьмого проторував свою стежину до Краматорського машинобудівельного технікуму. Він один із тих, хто буквально закоханий був у хімію, предмет, який викладала Віра Омелянівна Карпенко. Круглий відмінник, не по роках серйозний

На знімку: О. М. Баранов (в костюмі з краваткою)

учень, гордість не лише класу, але й школи! Обоюм мали його учителі, постійно ставили у приклад. Яким він був у школі, так прожив і своє трудове життя. Закінчив Донецький політехнічний інститут, працював головним технологом НКМЗ, був головою ради директорів.

Тому ніхто із нас, однокласників, не здивувався такому високому визнанню його трудової біографії. Крім високого звання він ще удостоєний державного ордена «Трудова Слава» і Знаку «Почесний Новокраматорець». А головне - він був і залишається скромною, закоханою у життя людиною - чоловіком, батьком, дідусем і нашим другом, чия трудова біографія 50 років пов'язана з трудовим колективом НКМЗ.

З ювілесом НКМЗ!

Валентина БИКОВА,
член Національних спілок
журналістів і письменників України

Твої таланти, Лиманщино!

СВЯТО ВІРЮ У ПЕРЕМОГУ

Мене звали Оберемок Станіслав, я юний поет у свої 10 років.

До повномасштабного вторгнення проживав у мальовничому містечку на півночі Донеччини. Тепер моя родина тимчасово мешкає у Дніпрі, але мрію про найшвидше повернення додому. У моїй родині завжди панує творча атмосфера, адже майже усі пишуть вірші. Але я не обмежуюся лише поезією. Наполегливо вивчаю китайську та англійську мови, розширюючи свій світогляд і спілкуючись з людьми з різних куточків світу. Також захоплююсь малюванням. Моя творчість (поезія, малювання, конструювання) віддзеркалює різноманітність інтересів і надій, які я несу з собою у світ, де дорослі та діти разом прокладають свої шляхи у світле майбутнє України. Мирне, без сирен, вибухів та смертей...

Знає, що українці - нація сильних духом!
Свято вірю у ПЕРЕМОГУ! Слава УКРАЇНІ!

НЕСКОРЕНА УКРАЇНА

Хай квітне незалежна Україна,
Одягнена в серпневий оксамит.
І хай чуття єдиної родини
Серця не покидає ні на мить.
Незламна та нескорена віками,
Вона давала відсіч у бою
Тим, хто на неї йшов ворожими полками.
І рідну мову зберегла свою.
Вона сьогодні, мов славетна мати,
Благословляє дочок і синів,
На бій, щоб рідну землю захищати
Та перемогу мати нам на ній!

Станіслав ОБЕРЕМОК м. Лиман.

Благодійність!

«ЖИТИ ПОПРИ ВСЕ»

під такою назвою у столиці нашої Батьківщини відбувся благодійний музично – поетичний фестиваль спеціально для родин полеглих на російсько-українській війні Героїв і полонених.

Цей захід відбувся у Національному музеї народної архітектури та побуту, котрий організувала громадська організація «Жити попри все» за підтримки Національного музею архітектури та побуту. На цьому фестивалі побувала і дружина полеглого Героя з Ярової Миколи Сильченка, Валентина, зі своїми діточками Олечкою та Ванею (на знімках).

Програма фестивалю була об'ємною. До уваги присутніх працював «Ярмарок майстрів» та майстер класи; відбулись перша висадка рослин у «Саду пам'яті» та виступ Національного фольклорного ансамблю «Громиця»; можна було відвідати фотоекспозицію «Листи за небокрай. А пам'ятаєш, любий наш зорі...».

На фестивалі сцені виступили відомі письменники та музиканти такі, як Дах – Тріо (Тетяна Власова і Ахтем Сеітаблаєв); Сергій Фома Фоменко, Віталій Капранов і Надія Конон; Маргарита Мелешко, Олесь Журавчак; Орест Криса та КоКоМеланж; Іванна Ворошилюк, Олексій Ваценко, Те-

тяна Ваценко; листи за небокрай читали Наталя Васько, Римма Зюбіна, Анжеліка Рудницька, Тетяна Ваценко – Бондарева. Також виступали діти полеглих Героїв.

Всі присутні мали змогу взяти участь у аукціоні та розіграти від «Файний рушник», скуштувати справжнього закарпатського бограчу та гірського чаю, котрий організатори приготували на ватрі.

Словом, фестиваль пройшов на «Ура!» - змістовно, корисно, блискучо – артистично і смачно. Спасибі організаторам за цей захід.

ПАСНОВИНИ Знай наших!

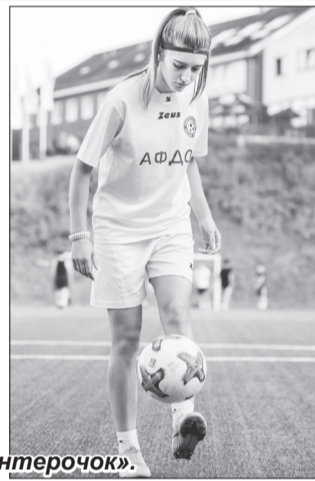
«БАГІРА» ТРЕНУЄТЬСЯ У НІМЕЧЧИНІ

У рамках підготовки до нового спортивного сезону 2024 -2025 років збірна команда дівчат молодшої вікової категорії Донецької області – «Багіра» (м. Лиман), провела у Німеччині навчально-тренувальні збори. Це один із етапів підготовки до чемпіонату України з футболу серед жіночих команд вищої ліги, котрий розпочнеться у нинішньому жовтні.

На даному етапі тренерський склад збірної (старший тренер Олександр Резников), тренери – Олександр Телендій, Аліна Сологуб, ставлять за мету удосконалення гравцями та в цілому командою техніки – тактичних майстерностей та індивідуальних дій кожної з гравчинь.

У вересні проведені збори з підвищення тактичної підготовки на Закарпатті.

На знімку: індивідуальні заняття «пантерочок».

До Дня вчителя ПЕДАГОГІЧНИЙ СІМЕЙНИЙ ДУЕТ

Не пам'ятаю, хто мені сказав, що на кожне покоління приходиться своя війна... Дивлюся на красиве, хоча й відбитками років обличчя Ганни Іванівни Петенко і думаю, за що, за які гріхи їй у своєму житті аж дві війни таких випало?

На знімках: Ганна Іванівна та Ольга Олександрівна Петенки – вчителі ліцею №5.

Ту, Другу світову, коли їй не виповнилося ще й десяти рочків, а вона, війна, уже дихала на неї голодом, холодом, услякими страхіттями... Аж моторошно стає, коли уявляєш дівча у власноруч виритому у землі отвору, де вона, мов кріт, ховалася від холоду... Сльози навертаються від одного уявлення, які почуття виникали, коли, перебуваючи у чужій сім'ї, спостерігала, як потайки годували батьки власних дітей, а для неї шкодували навіть крихітку зі столу... Лише дякуючи військовим, які підгодовували дівча, удалося на світі вижити. Хотілося, при-

боркуючи почуття, які властиві нашому поколінню, кричати на увесь білий світ: Господи! Убережи її! Дай зустріти у спокої та любові своє 90-річчя, яке уже не за горами!

А тим часом пошкоджений дах над головою, забиті плівкою та плитою вікна, величезна яма від снаряду на подвір'ї, яскраво свідчать, що їй і нині далеко не спокійно живе на рідній Лиманщині, де з'явилася на світ і якому присвятила усе своє життя.

"Мені аж страшно, як згадаю, Оту хатиночку у гаю..."

Починає автоматично декламувати Тараса Шевченка, якого любить і знає, бо усе життя пропрацювала у бібліотеках міста, спочатку районній, а потім у школі СШ №2 аж до виходу на заслужений відпочинок. Ми згадали майже весь педагогічний колектив і я нібито знову потрапила у його обійми, як колишня випускниця цієї школи.

Тут Ганна Іванівна зустріла і пізнала справжню любов колись молодого красеня локомотивного депо Олександра Федоровича Петенка. Пригадую, його інакше, як Петенко ні друзі, ні

сусіди не звали, а поважали, хіба ж так!

Сім'я постійно прагнула до висот! Це навіть простежується у будівлі, зведених сім 'єю по колишній вулиці Кооперативній у 60-ті, яка навіть і зараз своєю красою, суттєво відрізняється від усіх зведених на вулиці раніше, притягуючи до себе людей теплом, добром та затишком...

Зручно вмовистившись на стільці під розкішними заростями винограду, Ганна Іванівна уважно слухає розмову тепер уже з її донькою Олею. Ой, це ж вона для неї з раннього дитинства і по сьогоднішній день була і залишається Олею! А уся без винятку Лиманщина знає її, як працівника відділу освіти, вчителя початкових класів колись Зеленокльської школи №5, а нині ліцею № 5 міста Лиман. Скільки її вихованців розлетілося по містах і селах рідної України, а нині й по світу, навіть і сказати важко. Та уявляю, з якою теплою згадують вони рідне місто, ті стежинки,

якими поєднала своїми мудрим порадами перша вчителька на перших шкільних уроках?! Вони і нині у її серці! Зберігає фото, вирізки з газет, де мова йде про її вихованців.

Акуратна, доглянута, з красивою зачіскою, яка так пасує красивому обличчю ретельно готується до першого у цьому році онлайн уроку...

Зовсім не віриться, що місяць тому відзначила своє 60-річчя! Яке майже співпадає з красивим і завжди нестаріючим святом - Днем учителя!

І то не сонечко так немилосердно палить з височини, то тривожать і зігрівають вітання своїй першій шкільній мамі Ользі Олександрівні Петенко, чужі, але навіки свої, її дорослі діти! Нехай ніколи струни люблячих сердець не розриваються між ними, хай міцніють і витримують услякі негаразди, бо лише так, з непохитною вірою у світле майбутнє треба жити сьогодні у нашій країні!

Зі святом вас, учителі!

Валентина БИКОВА

Ця стаття написана на прохання жителів вулиці імені В. Сосюри.

ЗОРЯ

Директор ТОВ «Редакція газети «Зоря» О.А.ПАСІЧНИК

НАША АДРЕСА: 84406, м. Лиман, вул. Незалежності, 42
НАШІ РЕКВІЗИТИ: Рахунок № UA16322669000026007300573653 МФО 322669
ЄДРПОУ 02472134 Головне управління по місту Києву, та Київській області АТ «Ощадбанк»

Засновник і видавець — ТОВ «Редакція газети «Зоря»

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія ХК №3415-1042 ПР, видає Головним територіальним управлінням юстиції у Донецькій області.

Телефон +38095-890-00-16 Електронна пошта: apasechnikred@gmail.com

Редакція не несе відповідальності за зміст розміщених оголошень. * Автори відповідають за точність наведених в їх матеріалах фактів. * Думки авторів не обов'язково співпадають з тою ж зору редакції. * Гонорар виплачується за матеріали, написані на замовлення. * Листування ведеться лише на сторінках газети. * Листині рецензуються і не повертаються. * ©-матеріал друкуються на правах реклами.

Газета набрана і зверстана в комп'ютерному центрі «Зорі», віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ» з адресою: м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14. Друк - офсетний. Обсяг - 1 ум. аркуш. Індекс 04073. ТИРАЖ - 2200 екз.